ရွှေသွေး ဂျာနယ်

၁၃၃၄ ခု၊ ကဆုန်လဆုတ် ၉ ရက် (၆-၅-၇၂)

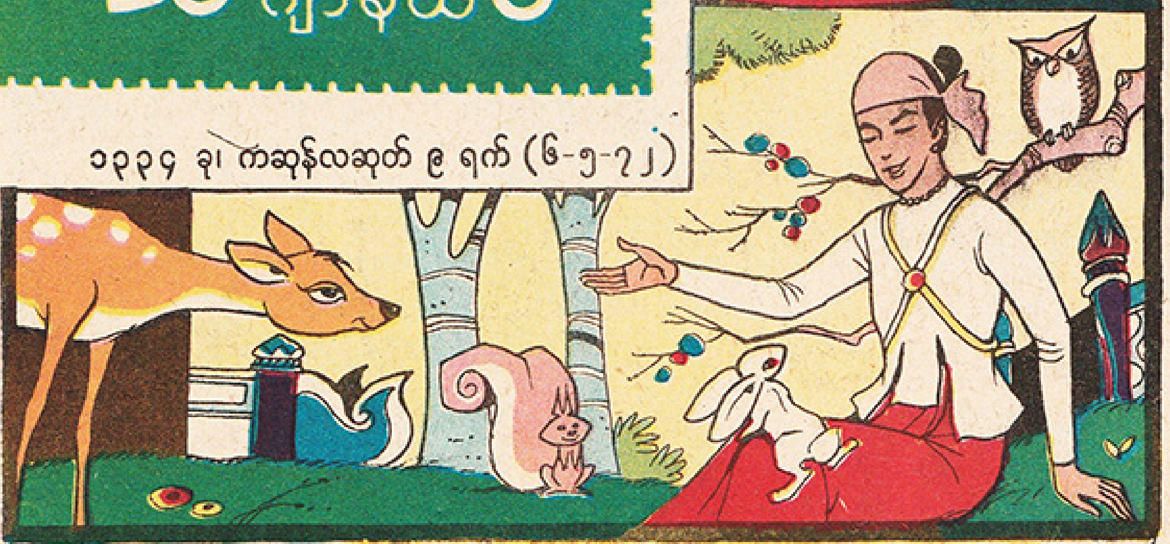

သာယာရွှေပြည် ဘုရင် ဓမ္မရာဇာ၏ သားတော် သုရိယကုမ္မာမင်းသားသည် အတတ် **တဆယ့်** ရှစ်ရပ်ကို တတ်မြောက်၍ တိရစ္ဆာန်မျိုးစုံတို့၏ စကားကိုလည်း နားလည်သည်။ သားတော်**အား** ရန်သူဖြစ်သော တက္ကသိုလ်ပြည်သို့ စစ်ခင်းရန် ခမည်းတော်က စေလွှတ်သည်။ သို့သော် **စစ်ကို** မလိုလားသောကြောင့် သာယာရွှေပြည် ဘုရင်၏ ဘက်သားများ အမြဲလိုလို **စစ်ရှုံးရလေသည်။**

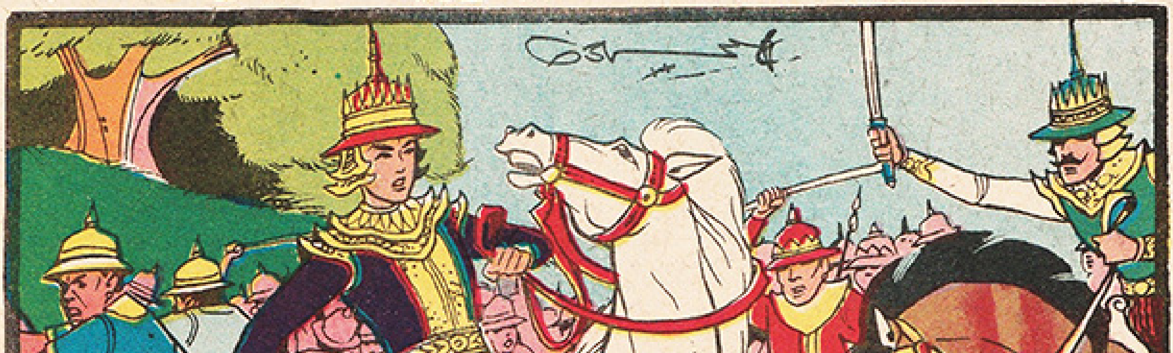

ထို့ကြောင့်ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီးက အမျက်ထွက်၍ နယ်နှင်
ဒဏ်ခတ်လိုက်လေသည်။
ကြင်နာစိတ်ရှိသောမင်းသားလေး
မှာ တောထဲ၌ သူတပါးအသက်ကို
သတ်ဖြတ် မစားပဲ သစ်သီးဝလံ
များကိုသာစားသောက်၍ နေလေ
သည်။
တနေ့ ဂူကြီးတခုအတွင်းမှ ညည်းတွားသံ
ကြား၍ ဝင်ကြည့်ရာ....
ကျေးဇူးတင်ပါသည် အရှင်..
အရှင့်ကျေးဇူးကို တနေ့
ပြန်ဆပ်ပါမည်
ခြေတွင် ဆူးစူး၍ ဝေဒနာ
ခံစား နေရသော ခြင်္သေ့
ကြီး တကောင်ကို တွေ့သ
ဖြင့် ဆူးကိုနှုတ်ကာ ဆေး
ဖက်ဝင် သစ်ရွက် များနှင့်
အုံ ပေး လေ သည်။ ထို
နောက် မင်း သား လေး
သည် ခရီးဆက်ခဲ့ပြန်ရာ
နယ်ကျွံ၍ တက္ကသိုလ်ပြည့်
ရှင် ဘုရင့် တပ်သားများ
နှင့် တွေ့ကာ အဖမ်းခံရ
လေသည်။

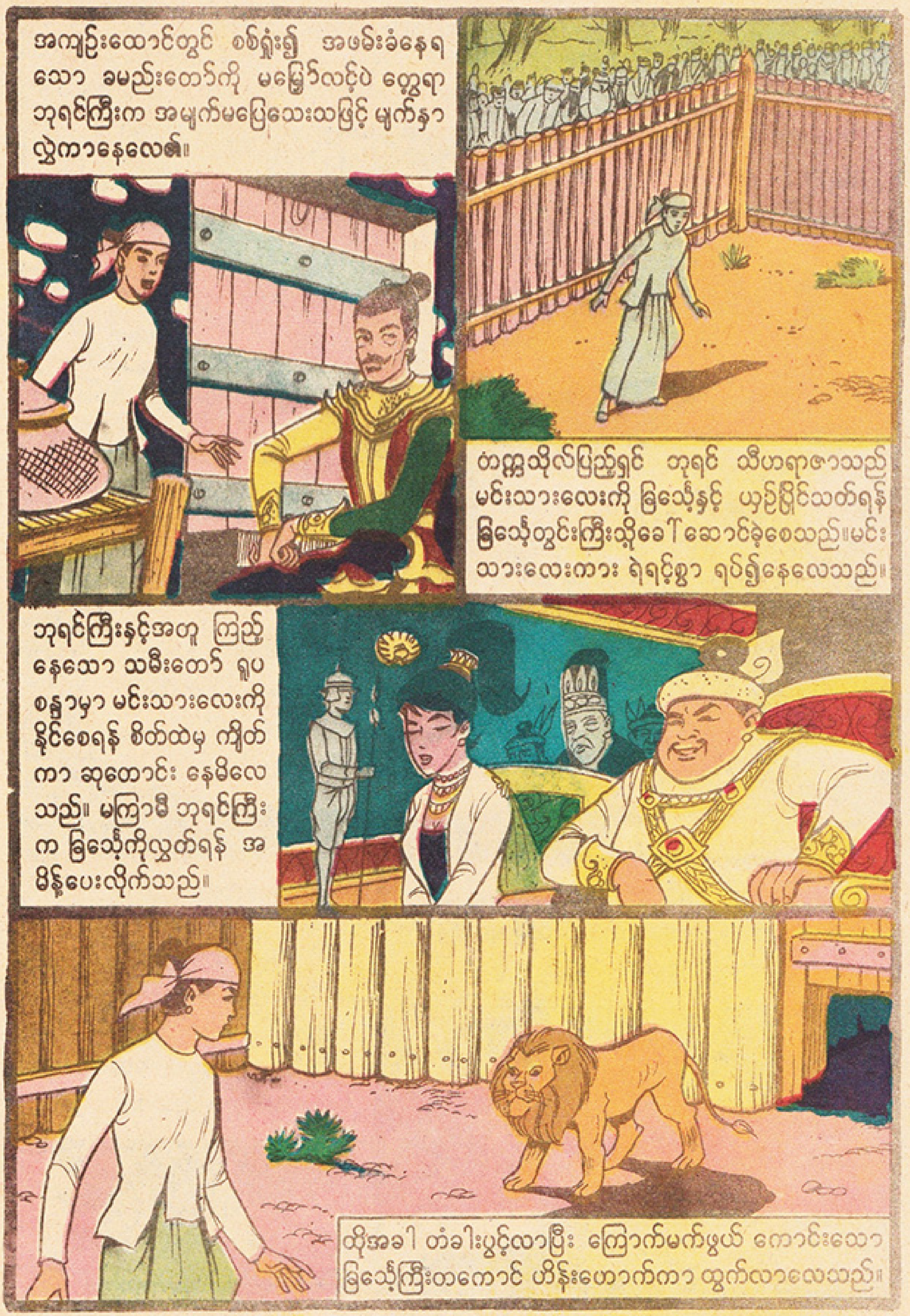
အကျဉ်းထောင်တွင် စစ်ရုံး၍ အဖမ်းခံနေရသော ခမည်းတော်ကို မမြော်လင့်ပဲ တွေ့ရာ ဘုရင်ကြီးက အမှုက်မပြေသေးသဖြင့် မျက်နှာလွှဲကာနေလေ၏။
တဏ္ဍသိုလ်ပြည့်ရှင် ဘုရင် သီဟရာဇာသည် မင်းသားလေးကို ခြင်္သေ့နှင့် ယှဉ်ပြိုင်သတ်ရန် ခြင်္သေ့တွင်းကြီးသို့ခေါ်ဆောင်ခဲ့စေသည်။မင်းသားလေးကား ရဲရင့်စွာ ရပ်၍နေလေသည်။
ဘုရင်ကြီးနှင့်အတူ ကြည့်နေသော သမီးတော် ရူပစန္ဒာမှာ မင်းသားလေးကို နိုင်စေရန် စိတ်ထဲမှ ကျိတ်ကာ ဆုတောင်း နေမိလေသည်။ မကြာမီ ဘုရင်ကြီးက ခြင်္သေ့ကိုလွှတ်ရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။
ထိုအခါ တံခါးပွင့်လာပြီး ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းသော ခြင်္သေ့ကြီးတကောင် ဟိန်းဟောက်ကာ ထွက်လာလေသည်။

ဟယ်
အလို
ထိုအခြင်းအရာကို မြင်ရသော ဘုရင်ကြီးမှာ အံ့ဩလွန်း၍ မင်းသားလေးအား အသက်မှ ချမ်းသာပေးကာ လိုရာဆုကို တောင်းစေ၏။
သို့သော် ထိုခြင်္သေ့ကြီးမှာ မင်းသားလေးပြုစု ခဲ့သော ခြင်္သေ့ကြီးဖြစ်နေ၍ မင်းသားလေး အား ခေါင်းဖြင့်ဝှေ့ခြင်း၊ လျှာဖြင့်လျက်ခြင်း ဖြင့် ကြောင်ကလေးပမာ ပြုမူနေရှာသည်။
အရှင်မင်းကြီး အခြားမည်သည့် ဆုကိုမျှမတောင်း လိုပါ.
မိမိကိုယ်နှင့်နှိုင်းယှဉ်၍ အခြားသူအပေါ် မတော်မတရားမပြုခြင်း၊ မရက်စက်ခြင်း၊ ကောင်းကျိုးကိုသာစံစားစေသည့် အကြင်နာ တရားကိုသာ ပေးသနားတော်မူပါ
ဘုရင်ကြီးလည်း ဖမ်းဆီးထားသူများ အားလုံး ကိုလွှတ်ကာ မင်းသားလေးအား သမီးတော်နှင့် လက်ထပ်ထိမ်းမြားပေးလေသည်။
ထိုနောက် နှစ်ပြည့်တပြည် ရွှေလမ်း ငွေလမ်း ဖောက်ကာ အေးချမ်းစွာ နေထိုင်သွားကြလေသတည်း။

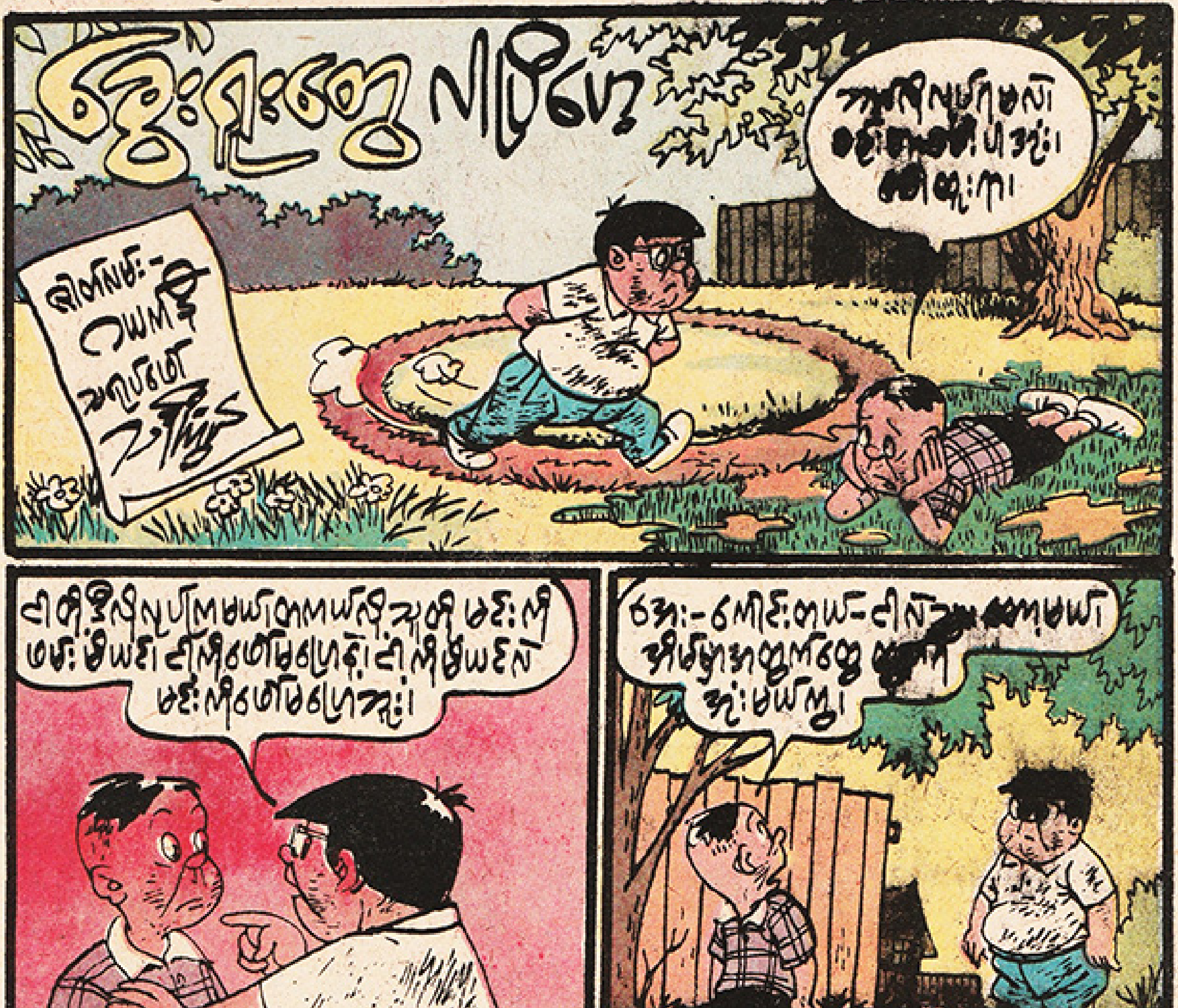
ခွေးရူးတွေ လာပြီဟေ့

ကောင်းပါတယ် မေမေ
ဟုတ်-ဟုတ်- ဟုတ်ကဲ့ပါမေမေ

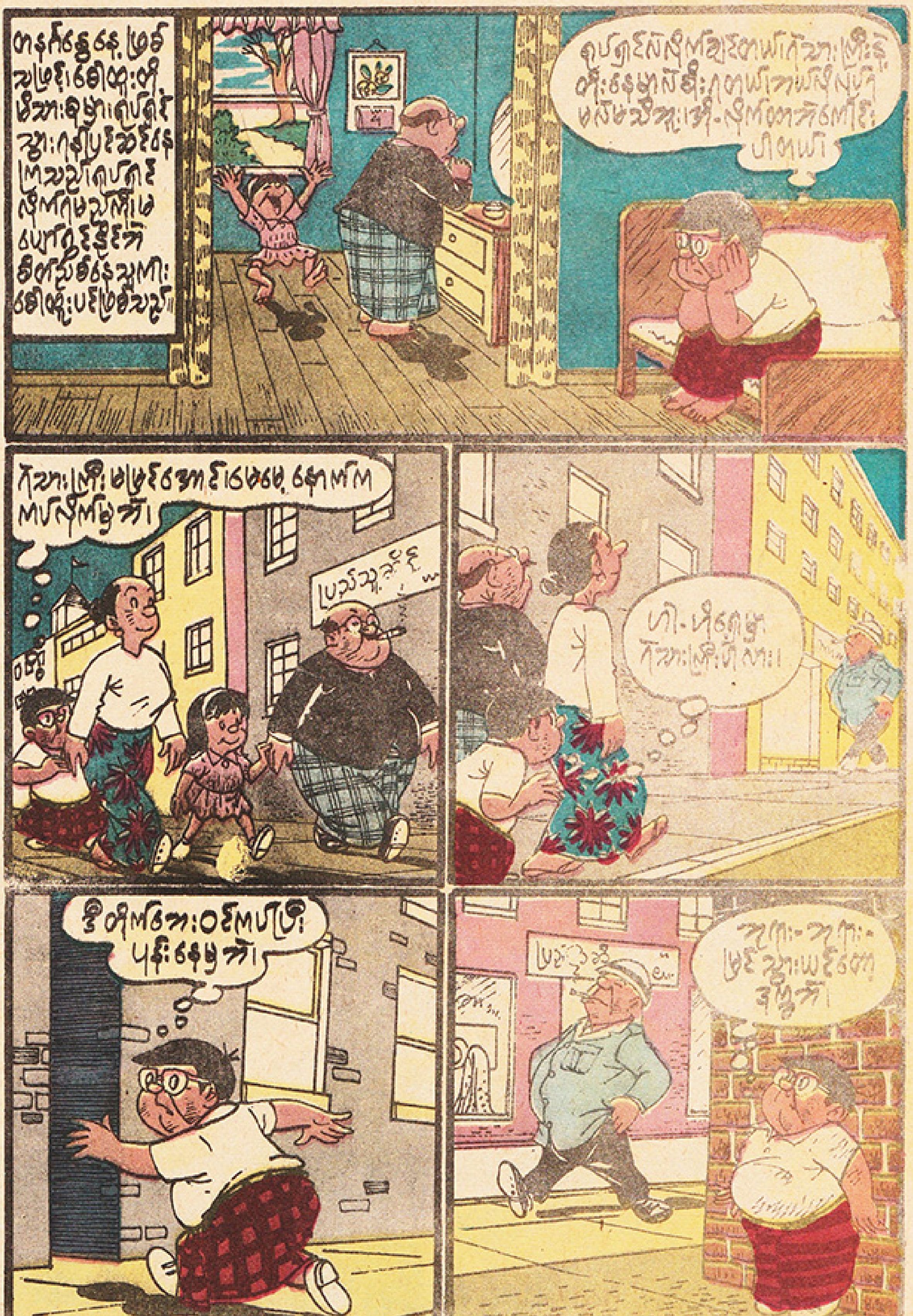
တနင်္ဂနွေနေ့ ဖြစ်သဖြင့် ဒေါ်ထူးတို့ မိသားစုမှာ ရုပ်ရှင်သွားကြဖို့ ပြင်ဆင်နေကြသည်။ ... ဒေါ်ထူးပင်ဖြစ်သည်။
ရုပ်ရှင်လိုက်ကြည့်ချင်တယ် ကိုသားကြီးရဲ့ ... ပါတယ်
ကိုသားကြီး မမြင်အောင် ဝေးဝေး ရှောင်ကာ ကပ်လိုက်မှဘဲ။
ဟာ- ဟိုရောက်မှ ကိုသားကြီးပါလား။
ဒီတိုက်ထဲကိုဝင်ကပ်ပြီး ပုန်းနေမှဘဲ။
သူကြား- သူကြား- မြင်သွားပါစေတော့ ဒုက္ခဘဲ။

ဆက်ရန်

တောင်စဉ်တောင်တန်း

ဓိုးလွင်မြင့်
ကဆွဲ

တောင်သည် အထွတ်အထိပ်ဖြင့် အထင်အရှား တည်ရှိနေသော ကုန်းမြင့်ဖြစ်သည်။ မြင့်မားသော တောင်စဉ်တောင်တန်းတို့ကို ဖြတ်ကျော်ရန် မလွယ်ကူပေ။ ထို့ကြောင့် ကားလမ်း၊ မီးရထားလမ်းများကို တောင်ကြားလမ်းတလျှောက်၌၎င်း၊ တောင်၏ပတ်လည်၌ ကွေ့ပတ်၍၎င်း၊ ဥမင်လိုဏ်ခေါင်း တူးခြင်းဖြင့်၎င်း ဖောက်လုပ်ကြရသည်။

ကမ္ဘာ့တွင် မြင့်မားသော တောင်စဉ်တောင်တန်းကြီးလေးခုရှိရာ ယင်းတို့မှာ ဟိမဝန္တာ၊ အင်ဒီး၊ ရော့ကီးနှင့် အဲလ်ပတို့ ဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာ့အမြင့်ဆုံး ဧဝရက်တောင်ထိပ် ပါဝင်သောတောင်တန်းသည် ဟိမဝန္တာ ဖြစ်သည်။ ယင်းတောင်ထိပ်၏ အမြင့်မှာ ပေပေါင်း ၂၉,၀၀၂ ဖြစ်သည်။ ၁၉၅၃ ခုနှစ်က နယူးဇီလန်နိုင်ငံသား အက်ဒမန်ဟီလာရီနှင့် နီပေါလ်လူမျိုး တင်ဇင်းနော်ကေးတို့သည် ထိုတောင်ထိပ်သို့ ဦးစွာ အောင်အောင်မြင်မြင် တက်ရောက်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ ဟိမဝန္တာ၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ "နှင်းပွင့်ဗိမာန်" ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

အချို့သော တောင်ထိပ်တို့၌ ပင်လယ်သတ္တဝါတို့၏ အကြေးခွံများကို တွေ့ရှိရခြင်းဖြင့် မြင့်မားအံ့ဩဘွယ်ဖြစ်သော တောင်ထွတ် တောင်တန်းကြီးများသည် မူလက ပင်လယ်အောက်၌ တည်ရှိခဲ့သည်ဟု ဆိုနိုင်ပေသည်။

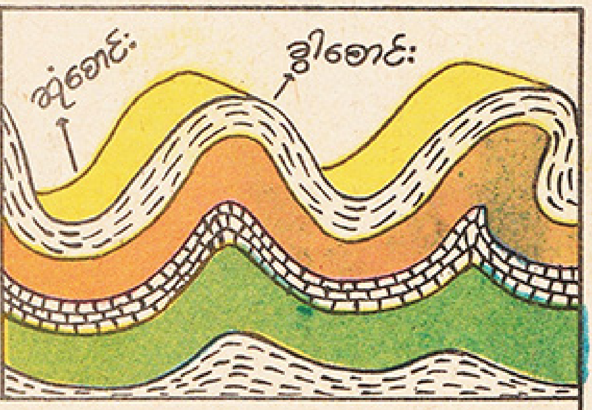

ကမ္ဘာ့အပေါ်ယံမြေလွှာသည် လွန်ခဲ့သည့် နှစ်သန်းပေါင်းများစွာမှ စတင်၍ ရွေ့ရှားခဲ့သည်။ ထိုရွေ့ရှားမှုကြောင့် အချို့မြေလွှာသည် တွန်းတင်ခြင်း ခံရသည်။ အထက်သို့ တရွေ့ရွေ့ တွန့်လိမ်ပြီး မြင့်တက် လာခဲ့ကြသည်။ ကမ္ဘာမြေပြင်၏ များစွာသောတောင်များ၊ ဥပမာ ရော့ကီး၊ အင်ဒီး၊ အဲလ်ပ၊ ဟိမဝန္တာ စသည့် တောင်တန်းတို့သည် အဆိုပါ တွန့်ခေါက်နည်းဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ရေစိုနေ သောစက္ကူကပ်ပြားတခုကို နေပူတွင်ချထားက တွန့်လိမ်လာသကဲ့သို့ မြေလွှာတို့ တွန့်ခေါက်လာရာ အ ပေါ် ခုံးနေသော မြေမြင့်ပိုင်းကို ခွါစောင်းတွန့်ဟု ခေါ်ပြီး ချိုင့်ဝင်နေသော အပိုင်းကို ဆုံစောင်းတွန့်ဟု ခေါ်သည်။ တောင်မြင့်ကြီးများဖြစ်ရန် တွန့်ခေါက်ရာ၌ နှစ်သန်းပေါင်းများစွာ ကြာမြင့်လေသည်။ တခါတရံ မြေလွှာ သို့မဟုတ် ကျောက်လွှာတို့၏ တွန့်ခေါက်တွန့်လိမ်ခြင်းကြောင့် ကျောက်သားတို့သည် ယိုင်နဲ့ကျိုးပဲ့ကြသည်။ ထိုကျိုးပဲ့သော ကျောက်လွှာတို့သည် တခုပေါ်တခု ထပ်ဆင့် တည်နေတတ်ရာ ယင်းတို့ကို မြေလွှာပြတ်လွဲတောင်များဟု ခေါ်သည်။

ကမ္ဘာ့အပေါ်ယံ မြေထု၊ ကျောက်ဆိုင်တို့၏ အထက်နှင့်အောက် ရွေ့ရှားမှုကြောင့်လည်း တောင်များဖြစ်ပေါ်ကြရသည်။ များစွာသော ချော်ရည်၊ ဓာတ်ငွေ့၊ ကျောက်တုံး ကျောက်ခဲတို့ မြေမျက်နှာပြင်သို့ တိုးထွက်ကာ စုပုံသဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာသောမီးတောင်တို့သည် အခြား မြေလှုပ်ရှားမှုကြောင့်ဖြစ်သော တောင်တန်းများ၏ အမြင့်ကိုပင် ယှဉ်ပြိုင်နိုင်သည်။

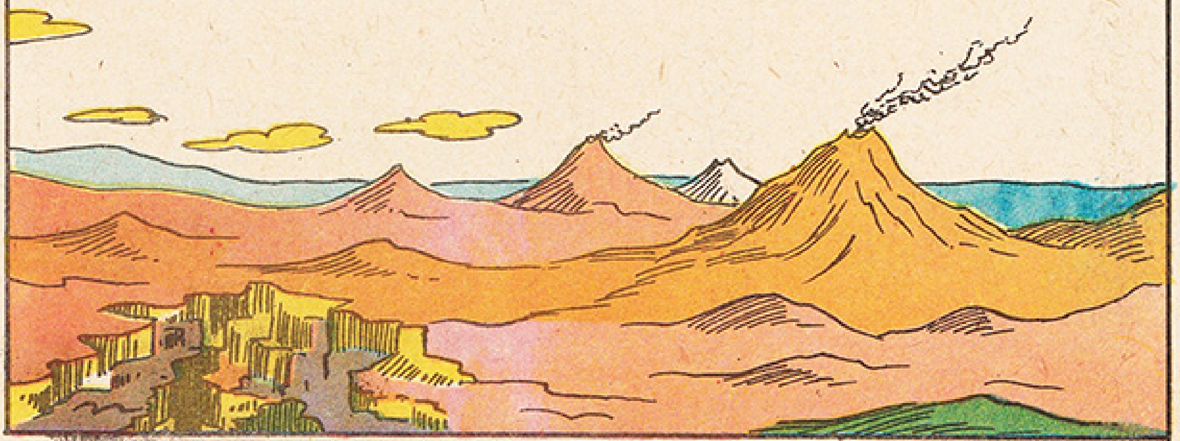

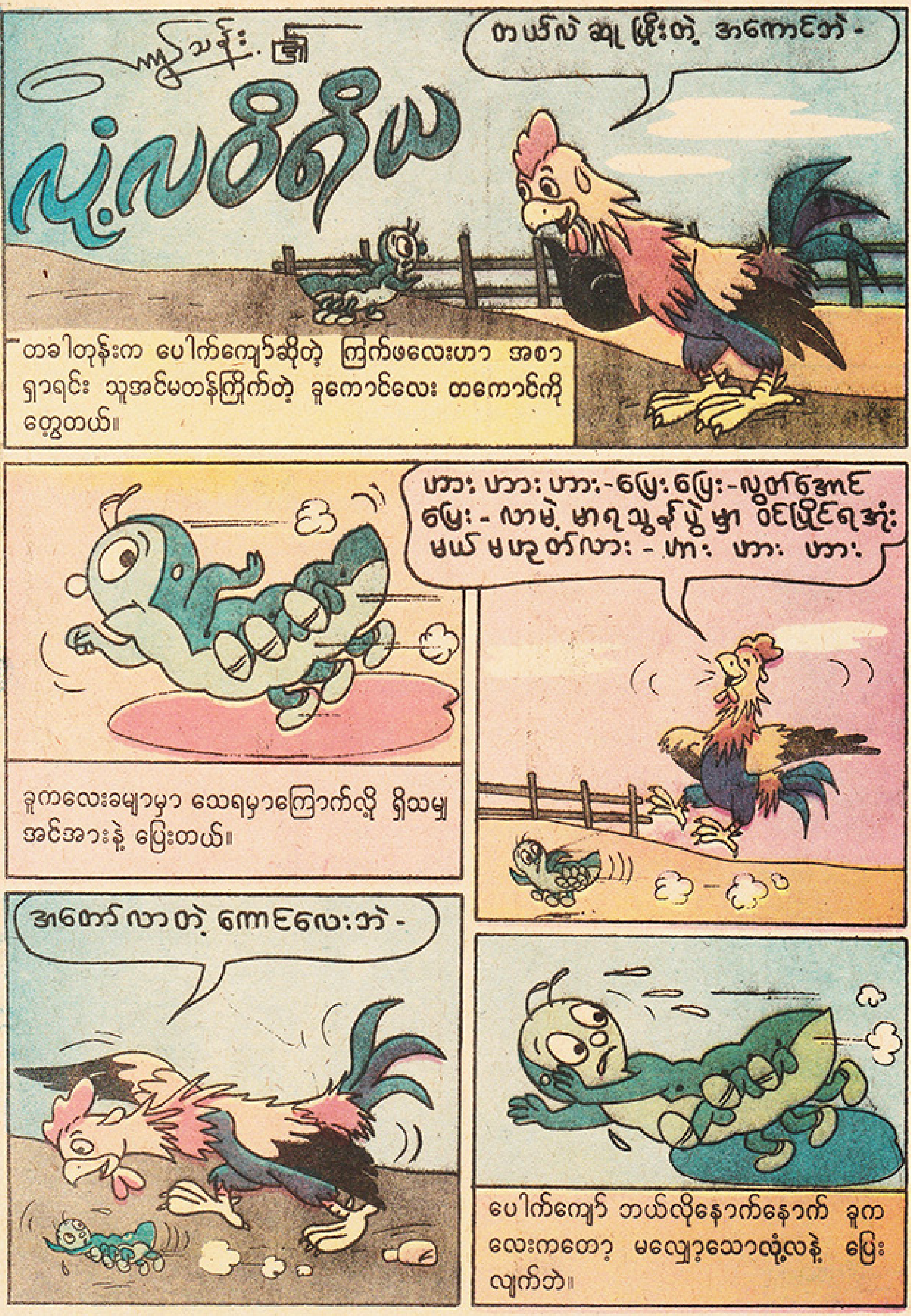
ကျော်သန်း ၏
လုံ့လဝီရိယ
တယ်လဲ ဆူဖြိုးတဲ့ အကောင်ဘဲ -
တခါတုန်းက ပေါက်ကျော်ဆိုတဲ့ ကြက်ဖလေးဟာ အစာရှာရင်း သူအင်မတန်ကြိုက်တဲ့ ခူကောင်လေး တကောင်ကို တွေ့တယ်။
ခူကလေးခမျာမှာ သေရမှာကြောက်လို့ ရှိသမျှ အင်အားနဲ့ ပြေးတယ်။
ဟား ဟား ဟား - ပြေး ပြေး - လွတ်အောင် ပြေး - လာမဲ့ မာရသွန်ပွဲမှာ ဝင်ပြိုင်ရအုံး မယ် မဟုတ်လား - ဟား ဟား ဟား
အတော်လာတဲ့ ကောင်လေးဘဲ -
ပေါက်ကျော် ဘယ်လိုနောက်နောက် ခူကလေးကတော့ မလျှော့သောလုံ့လနဲ့ ပြေးလျက်ဘဲ။

ဟေ့ကောင် - မမောသေးဘူးလား ကွ
မင်းဘယ်လိုပြေး ပြေး - မလွတ်ပါဘူး
ကွ - ဟား ဟား ဟား -
ဟား ဟား ဟား ဟား
ပေါက်ကျော်ဟာ ခူကလေးကို သူဘယ်အချိန်
စားစား ရတယ်ဆိုပြီး နောက်မြဲ နောက်နေတယ်။
ခူကလေးဟာ ကံအားလျော်စွာ သစ်
ခေါင်းပေါက်တခုကို တွေ့ရလို့ အား
တက်သွားပြီး —
ဟေ့
ငပေါကြီး
ပေါက်ကျော်ဟာ ဒေါပွပွနဲ့ သစ်ကိုင်းပေါ် ခုန်ပျံ
တက်ပြီး ခူကလေးကို ဖမ်းတော့တာပေါ့။ ဒါပေမဲ့
ခူကလေးဝင်နေတဲ့ အပေါက်က သူ့နှုတ်သီးထောင်
မဝင်တော့ ခက်နေတာပေါ့။
နောင်ကို မှတ်ထားပေါ့ကွာ
လုံ့လဝီရိယဆိုတာ ပိုတယ်
မရှိပါဘူး - ဟဲ ဟဲ
ပေါက်ကျော်ဟာ ဘာမှ မတတ်သာတော့ဘဲ
လက်လျှော့ပြီး ပြန်သွားရရှာတယ်။

အရုပ်အကဲ
ဟေ့-ဖိုးဝလာနေပြီ ထုံးစံအတိုင်း ဝိုင်းစရအောင်
နေအုံး ဒီကောင့် ကြည့်ရတာ တမျိုးဘဲ
အမလေး - သူ့နောက်မှာ စိုးလို့ အိုက်တင်ခံလာတာပါ - မင်းကလဲ နောက်နေကျဟာ
အမယ် - ပေါ်တာကြီးက ဦးထုပ်နဲ့-မလိုက်ဘဲနဲ့ ပေးစမ်း
ဟေ့-မနောက်နဲ့ကွာ ပြန်ပေး
လိုချင်ယင် သွားကောက်ပေါ့ ပေါ်တာကြီးရဲ့ - ကဲ
ဟင်! တောက်
အမေဆုလို့ စိတ်ညစ်နေရတဲ့ အထဲ ကဲကွာ
အင့်
အရုပ် အကဲမှ ကြည့်မနောက်ဘဲ ကောင်းတယ်

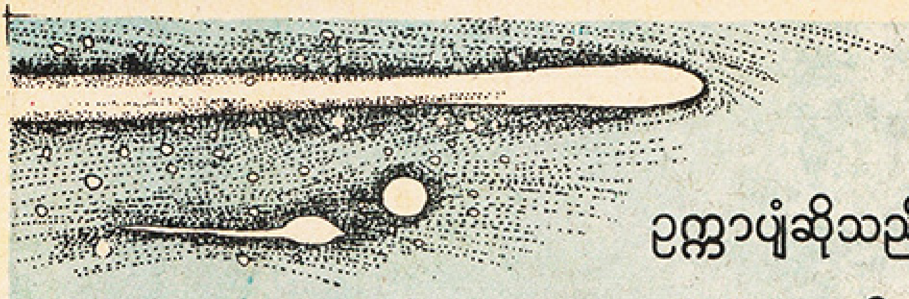

ဥက္ကာပျံဆိုသည်မှာ မည်သည့်အရာနည်း

ဥက္ကာပျံ၊ ကြယ်ပျံဟု ခေါ်သော အရာများသည် အာကာသ ဟင်းလင်းပြင်မှ ကမ္ဘာ့မြေပြင်ပေါ်သို့ ကျရောက်လာသော အစိုင်အခဲတုံးများ ဖြစ်သည်။ ယင်း အစိုင်အခဲများသည် ကမ္ဘာ့ဆွဲအားကြောင့် ပြင်းထန်သော အလျင်ဖြင့် ကမ္ဘာပေါ်သို့ ကျလာစဉ် ကမ္ဘာ့လေထုနှင့် ပွတ်တိုက်မိပြီး မီးလောင်ပျောက်ဆုံးကုန်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ကမ္ဘာပေါ်သို့ နေ့စဉ် ဥက္ကာပျံများ သန်းနှင့်ချီ၍ ကျရောက်ပျက်ရှိသော်လည်း ကမ္ဘာ့မြေပြင်သို့ တလုံးစ နှစ်လုံးစ လောက်သာ ရောက်ရှိလာသည်။ ဤသို့ ရောက်ရှိလာသော အတုံးအခဲများမှာ များသောအားဖြင့် သေးငယ်၍ ဝ.ဝဝ၅ အောင်စ အရွယ်လောက်သာ ရှိသည်။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် အကြီးဆုံးဟု ယူဆရသော အတုံးကြီးများကို တောင်အာဖရိကတိုက် အနောက်ပိုင်းနှင့် ဂရင်းလန်ကျွန်းဒေသတို့တွင် တွေ့ရ၍ ယင်းတို့၏ အလေးချိန်မှာ တန်နှင့်ချီ၍ လေးသည်။ ဥက္ကာပျံ နှစ်မျိုးရှိသည်။ တမျိုးမှာ သံ-နစ်ကယ်မျိုးဖြစ်၍ တမျိုးမှာ ကျောက်တုံးအမျိုးအစား ဖြစ်သည်။ သံ-နစ်ကယ် အမျိုးအစားမှာ မီးဒဏ်ကို ပိုမိုခံနိုင်သောကြောင့် ယင်းတို့ကို ကမ္ဘာ့မြေပြင်ပေါ်၌ ကျောက်တုံး အမျိုးအစားများထက် ပိုမိုတွေ့ရှိနိုင်သည်။

တင်လှဦး

လက်သမားရုပ် လှုပ်တုတ်တုတ်

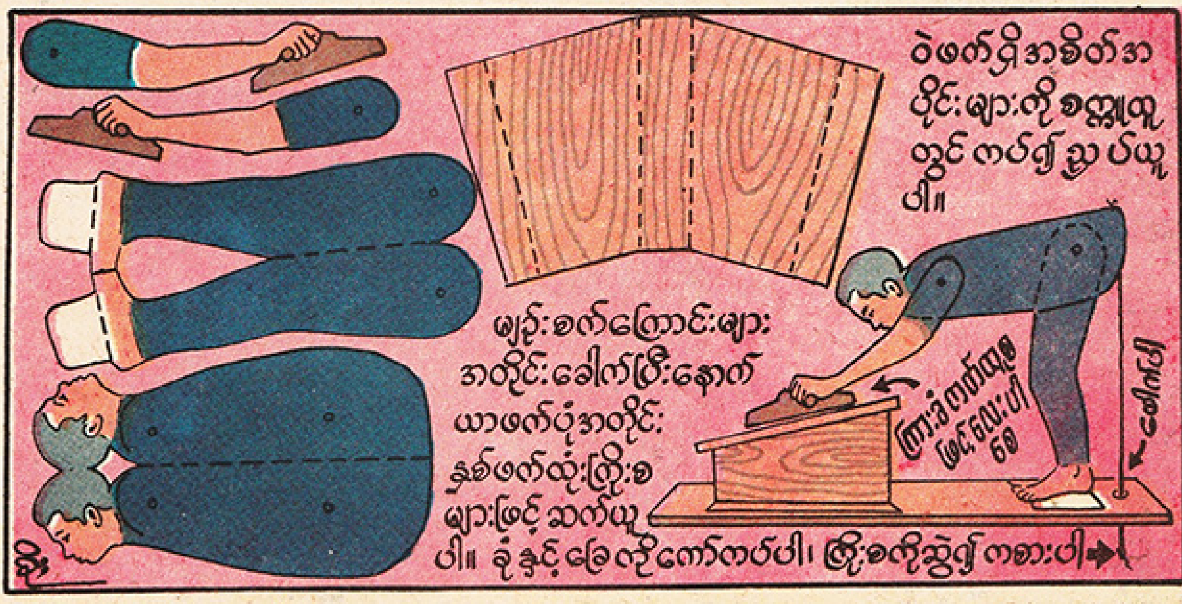

သည်းခံစိတ်

ဇော်ကြီးမောင်

ဆံနီတို့ ညီအစ်ကိုနှင့် ပေတလူတို့ ညီအစ်ကို ကျွန်တော်တို့ လမ်းထဲတွင် နေထိုင်ကြပါသည်။ ဆံနီတို့ညီအစ်ကို လမ်းပေါ်သို့ ဆင်းဆော့ကြပြီဆိုလျှင် ပြေးလွှားဆော့ကစားနေကြသောကလေးများ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ်ပြန်သွားကြသဖြင့် လမ်းပေါ်တွင် ရှင်းကျန်ရစ်ခဲ့ပါသည်။ တလမ်းလုံး သူတို့ ညီအစ်ကို တသိုက်သာလျှင် ကစားရလေ့ ရှိပါသည်။

သူတို့ ညီအစ်ကိုတစုနှင့် ကစားလိုသူ နည်းပါသည်။ ပေတလူတို့ ညီအစ်ကိုသာ ရံဖန်ရံခါ သူတို့နှင့် ကစားလေ့ ရှိပါသည်။ ပေတလူတို့ ညီအစ်ကို တသိုက်ကိုတော့ ကျွန်တော်တို့ တလမ်းလုံးရှိ ကလေးတိုင်းက ချစ်ခင်ကြပါသည်။

သူတို့ ညီအစ်ကို တတွေမှာ အတော်ကလေး ဆင်းရဲနွမ်းပါးကြသူများ ဖြစ်သည်။ သူတို့ မိခင်မှာ ဟင်းရွက်ရောင်း၍ သူတို့ ဖခင်မှာ ဆိုက်ကားနင်းပါသည်။

နံနက် မိုးလင်းသည်နှင့် သူတို့ညီအစ်ကိုသုံးယောက်မှာ ဒန်အိုးအဖြူကလေးများကို တယောက်တလုံး ရွက်၍ ဘယာကြော် ရောင်းကြရပါသည်။ သူတို့အဖေ ရှိစဉ်ကမူ သူတို့မရောင်းကြရပါ။ သူတို့အဖေ ကားတိုက်ခံရ၍ သေဆုံးသွားမှသာ သူတို့တတွေ ဘယာကြော် ရောင်းချရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

"ပေတလူတို့အိမ် သွားကစားမလို့ပါအမေ" ဟုပြောလျှင် "မကစားနဲ့"ဟု တားမြစ်သောမိခင် မရှိပါ။

သူတို့ညီအစ်ကိုတတွေလမ်းပေါ်သို့ ဆင်းလာကြပြီဆိုလျှင် ကလေးငယ်များ တယောက်ပြီးတယောက် အိမ်ပေါက်စေ့မှ ဆင်းလာကြပါသည်။ တလမ်းလုံးတွင် ကလေးများနှင့်သာ ဆူညံနေပါတော့သည်။

ဆံနီတို့ ညီအစ်ကိုနှင့်တော့ အကွာကြီးကွာပါသည်။ သူတို့ ညီအစ်ကိုမှာ မိဘ လုပ်သူက ချမ်းသာကြသူများ ဖြစ်သောကြောင့် ငွေ မျက်နှာ ဖြင့် တလမ်းလုံး အပေါ်တွင် ဗိုလ်ကျချင်ပါသည်။

တခါက ကျွန်တော့်ကြောင့် ဆံနီ၏ ဘောင်းဘီအဖြူကလေး ရွံ့စဉ်သွားပါသည်။ သူတို့ ညီအစ်ကို တတွေ ကျွန်တော့်ကို ဝိုင်း၍ ထိုးကြပါသည်။ သွားတချောင်းပင် နှဲ့သွားပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ ကစားဖော်တစုက သူတို့အမေထံသို့သွား၍တိုင်ရာ သူတို့အမေက ကျွန်တော်တို့ကို အော်ငေါက်လွှတ်ပါသည်။

ပေတလူတို့မိခင်မှာ သူတို့၏ မိခင်ကဲ့သို့ မဟုတ်ပါ။ ပေတလူတို့ ညီအစ်ကိုကဲ့သို့ပင် သဘောကောင်းပါသည်။ ပေတလူ၏ ဘယာကြော်အိုးကလေး တာတီးကြောင့် ရေအိုင်ထဲသို့ မှောက်ကျသွားစဉ်က ရေအိုင်ထဲမှ ဘယာကြော်ကလေးများ

ကို တခုချင်း လိုက်ကောက်နေသည့် တာတီးကို ပေတလူက –

"နေပါစေကွာ – မတော်တဆ ဖြစ်တာဘဲ။ မင်း တမင် မှောက်ပစ်တာမှ မဟုတ်တာ" ဟု ပြောပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ ကစားဖော် တစု သူတို့အိမ်သို့ လိုက်သွားပြီး သူ့မိခင်ကို အကျိုးအကြောင်း ပြောပြကြပါသည်။

သည်တော့ ကျွန်တော်တို့မှာ ပိုမိုအံ့သြရပြန်ပါသည်။ သူတို့ အမေက ပေတလူကိုရော ကျွန်တော်တို့ကိုပါ မဆူသည့်အပြင်–

"သား ရော သား သူငယ်ချင်းတွေပါ စိတ်မကောင်း မဖြစ်ကြနဲ့။ အခုဆုံးသွားတဲ့ ဘယာကြော်ဘိုးဟာမရှိတဲ့လူအဖို့ ထမင်းတနပ်စာဖြစ်ပေမဲ့ ထမင်းကို ရှာစားယင်ရတယ်၊ မိတ်ဆွေကောင်း အပေါင်း အသင်းကောင်းဟာ ရှာလို့ အရလွယ်တာ မဟုတ်ဖူး။ ကိုယ်အနစ်နာခံရတာ ကလေးအတွက် မိတ်ပျက် မခံရဖူးကွဲ့ "ဟု ပြောပါသည်။

အမှန်ပင် သူတို့တတွေမှာ ငွေကြေး ဆင်းရဲသလောက် သည်းခံစိတ်ရှိသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဆံနီတို့ ညီအစ်ကိုထက် သူတို့ ညီအစ်ကိုတစုကို ကျွန်တော်တို့ ကလေးတသိုက်က ပို၍ ချစ်နေကြရပါသည်။

× × × ×

အင်အား

တရွက်၊ နှစ်ရွက်၊ သုံးလေးရွက်၊
စာရွက်လေးတွေ စုပေါင်းလျက်။
စာရွက်လေးများ၊ စုပေါင်းခြား၊
စာအုပ်ဖြစ်လို့သွား။

တချက်၊ နှစ်ချက်၊ သုံးလေးချက်၊
ပေထက် တူကိုနှက်။
တူချက်လေးများ၊ စုပေါင်းခြား၊
သံထည်ဖြစ်လို့သွား။

တစက်၊ နှစ်စက်၊ သုံးလေးစက်၊
မိုးပေါက်မြေမှာသက်။
မိုးစက်လေးများ၊ စုပေါင်းခြား၊
အိုးအင်ပြည့်လို့သွား။

တို့များအားလုံး၊ ညီတညာ၊
စုပေါင်းကြတဲ့ခါ။
အရာရာ အင်အားပြ၊
အောင်ပွဲ ဆက်တိုက်ရ။ ။

မောင်ငယ်သွေး (မလှိုင်)

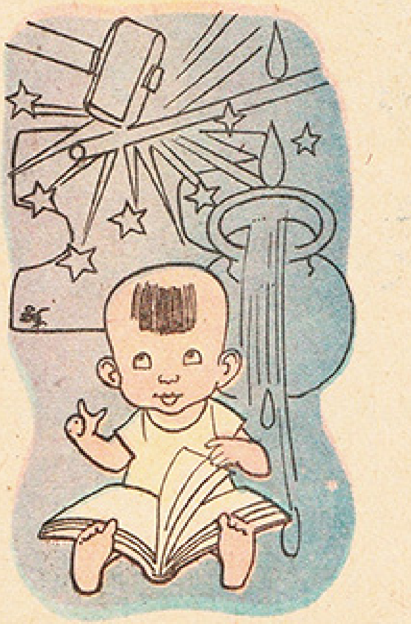

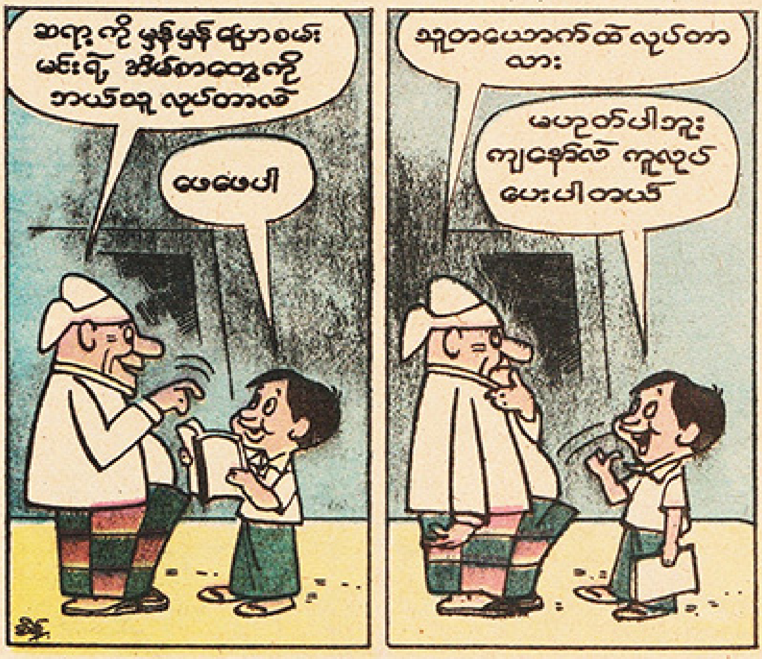

R. 517

အငြိမ့်

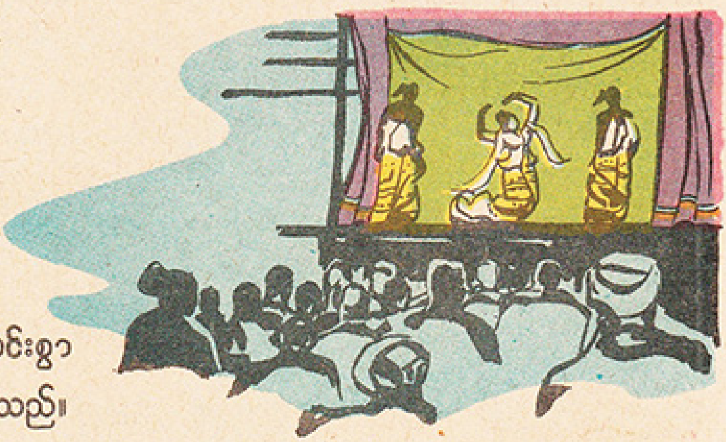

အငြိမ့်ဆိုသည်မှာ ငြိမ့်ငြောင်းစွာ ကပြရသော အကသဘင်ပင် ဖြစ်သည်။

ယခုခေတ်တွင်မူ မင်းသားမပါဘဲ မင်းသမီးများနှင့် လူရွှင်တော်များသာ ကပြကြသော သဘင်ကို အငြိမ့်ဟူ၍ နားလည်နေကြသည်။ ရှေးအခါကမူ အငြိမ့်ဆိုသည်မှာ အဆိုသက်သက်ပင် ဖြစ်၏။ စောင်းကောက်၊ ပတ္တလား၊ ပလွေ စသည့် တူရိယာများနှင့် တွဲဖက်ကာ အဆိုတော်က ထိုင်၍ သီဆိုရလေသည်။ ထို့နောက် တဆင့်တက်ကာ အဆိုသာမက အကပါ ထည့်သွင်းဖျော်ဖြေကြသည်။ ပရိသတ်များ ပျော်ရွှင်ရယ်မောကြစေရန်အတွက် လူရွှင်တော်များကိုလည်း ထည့်သွင်းလာကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် အငြိမ့်သည် အဆိုပွဲအဆင့်မှ အကသဘင်ပွဲအဆင့်သို့ တဖြည်းဖြည်း တိုးတက်ပြောင်းလဲလာခြင်း ဖြစ်၏။

ယခုခေတ် အငြိမ့်များသည် ဇာတ်စင်နှင့် ကတ္တီပါ ကားလိပ်များနှင့် ခမ်းခမ်းနားနား ကပြကြလေသည်။ အငြိမ့်အဖွဲ့တဖွဲ့တွင် မင်းသမီး အနည်းဆုံး သုံးလက်ပါဝင်၍ လူရွှင်တော်များမှာ နှစ်ယောက်မှ လေးယောက်အထိ ပါဝင်ကြလေသည်။

အငြိမ့်ကပြချိန်မှာ ကိုးနာရီခန့်မှ သန်းခေါင်ကျော် ၂ နာရီခန့် အထိ ဖြစ်၏။ ကျေးလက်တောရွာများတွင် ကပြရသည့် အခါတွင်ကား မိုးအလင်း ကပြကြလေသည်။

မုံရွာ ဝင်းဗေ

ရန်ကုန်မြို့၊ ၁၂၉-၁၃၁ ကုန်သည်လမ်း စာပေဗိမာန်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးထင်ကြီးက ကင်းလွတ်ခွင့် အမှတ် ၀၁၂၀၈ အရ တာဝန်ခံ ထုတ်ဝေ၍၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ၃၆၁ ပြည်လမ်း၊ စာပေဗိမာန် ပုံနှိပ်တိုက် (မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၀၃၂)တွင် ဦးကျော်အုံးက ရိုက်နှိပ်သည်။

Read more Shwe Thway Journals at

🡻 Click below link 🡻

https://www.facebook.com/shwethwayjournal/